

[Stærmose.]

dende Spørgsmaal i Sydslesvig, som jeg fra min Side har bestræbt mig for at holde mig til, og med den Begrundelse, som jeg nu her i dette Indlæg har givet af vor Frygt for Udviklingen i Sydslesvig, vil jeg tillade mig paa Forespørgernes Vegne at rette Forespørgselen til den højtærede Udenrigsminister om, hvilke Oplysninger der kan gives Folketinget om, hvad der er foretaget eller agtes foretaget i Anledning af de i de seneste Dage indløbne Meddelelser om Udviklingen i Sydslesvig, især om Planen for en omfattende tysk Folkeflytning til Flensborg og Grænseegnene.

Udenrigsministeren (*Gustav Rasmussen*): De Meddelelser om Udviklingen i Sydslesvig, der midt i December fremkaldte Uro herhjemme og foranledigede en Forespørgsel om, hvad der var foretaget eller agtedes foretaget i den Anledning, ligger nu saa langt tilbage i Tiden, at de til en vis Grad har mistet deres Aktualitet.

De Meddelelser, der sigtedes til, drejede sig, saa vidt jeg har forestaaet, om to Ting, for det første Nedlæggelsen af Embedet som Regeringspræsident for Regeringsdistriktet Slesvig og Overdragelsen af dette Embedes Funktioner til Overpræsidenten for Slesvig-Holsten, hvis Kontorer samtidig skulde flyttes fra Kiel til Slesvig, og for det andet Rygtet om en hel eller delvis Overflytning af Kiels Universitet til Flensborg og i den Forbindelse en Omtale af Planer om en stærk Udbygning af Flensborg, der efter Sigende skulde gøres til en Storby.

Til Besvarelse af Forespørgselsens sidste Del vil jeg gerne oplyse, at Udenrigsministeriet straks, da Forlydentet fremkom, rettede Henvendelse til den engelske Gesandt for at gøre ham opmærksom paa den Uro, de fremkomne Meddelelser havde vakt i Danmark. Som det vil være almindelig bekendt, svarede Gesandten faa Dage senere, den 17. December, at Meddelelserne om en Overflytning til Flensborg eller til Omegnen af Flensborg af Kiels Universitet var ganske ubegrundede, og at Planer herom end ikke havde været under Overvejelse.

Jeg tror, det høje Ting vil være enig med mig i, at vi er Gesandten Tak skyldig, fordi han saa hurtigt fremskaffede Oplysninger og udsendte en Meddelelse om det

virkelige Forhold, en Meddelelse, der i høj Grad maatte virke beroligende.

Hvad det førstnævnte Punkt, Sammenlægningen af Administrationen i Kiel og Slesvig, angaar, viste det sig imidlertid, at Oplysningen var rigtig. Hertil maa jeg lige bemærke, at Forholdet ikke, som jeg har Indtryk af, at man nogle Steder er gaaet ud fra, er det, at Sydslesvig hidtil har haft sin egen Regeringspræsident. Der bestod det mærkværdige Forhold, at Provinsen Slesvig-Holsten i Omfang svarede til Regeringsdistriktet Slesvig; Holsten hørte altsaa ogsaa under Regeringspræsidenten i Slesvig. I Preussen var der ellers i Regelen flere Regeringsdistrikter under hver Provins, men da Hertugdømmerne indlemmedes i Preussen i 1866, tog man det Hensyn til de saarede slesvigholstenske Følelser, at der oprettedes et administrativt Fællesskab mellem de to Hertugdømmer baade for Provinsens og Regeringsdistriktets Vedkommende, medens det naturlige havde været at oprette to Regeringsdistrikter, eet for Holsten og eet for Slesvig. For saa vidt betyder den Sammenlægning, der har fundet Sted, altsaa snarere en Koncentration end noget principielt nyt.

Vide Kredse i Sydslesvig ønsker imidlertid ikke yderligere slesvig-holstensk Koncentration, men lige det modsatte, nemlig en klar Deling af Provinsen, saaledes at Sydslesvig bliver administrativt adskilt fra Holsten. Som det vil vides, blev der i Efteraaret, ikke blot fra Repræsentanter for de dansksindede, men ogsaa fra Folk, der repræsenterer tyske Kredse, der nu orienterer sig mod Nord, indgivet et Andragende til Feltmarskal Lord Montgomery om en saadan administrativ Adskillelse mellem Sydslesvig og Holsten. Det er naturligt, at denne Tanke har den danske Regerings varme Sympati og Tilslutning, ikke blot fordi Fællesskabet mellem Slesvig og Holsten er til Skade for Danskheden i Sydslesvig, men ogsaa fordi en Genoplivelse af den gamle danskfjendtlige Slesvig-Holstenisme er imod Danmarks Interesser. Det er ikke saa mange Aar siden, at Slesvig-Holstenerne kaldte til Kamp mod vor Grænse, og vi har i det hele taget altid i dem haft nogle af vore bitreste Modstandere.

Medens vi med Bekymring maa se paa en Udvikling, der følger de slesvig-holsten-